

KIKO PRANEŠIMAS

MERGELĖS MARIJOS NEKALTOJO PRASIDĖJIMO IŠKILMĖS

61-ojo JUBILIEJAUS PROGA

MADRIDAS, GRUODŽIO 8, 2020 M.

Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo iškilmės proga, 61-asis Mergelės Marijos apsišvišimo proga ir jos paliepimas Kiko Arguello:

„Reikia daryti bendruomenes kaip Nazareto šeimos, kurios gyventų Nuolankume, Paprastume ir Šlovinyje. Kitas yra Kristus“

Turime troškimą dalintis su visais bendruomenių broliais Kiko Advento paskelbimu Madride, kuriame Šventoji Dvasia įkvėpė gilią mūsų Bendruomenių reikšmę kaip Šventosios Dvasios darbą ir apsišvišimą Bažnyčioje ir šių dienų pasaulyje.

Ši katechezė, kurią rašome, kad pasiektų visus brolius, mus džiugina ir duoda jėgų šiame sunkiame pandemijos laikotarpyje intensyviau išgyventi Nekalto Prasidėjimo šventę, Advento ir Šv. Kalėdų laikotarpį, kad įeinant į Naujuosius 2021 metus suvoktume misiją, kurią Viešpats patikėjo mūsų bendruomenėms per Kiko ir Carmen ir mums visiems kaip atsakymą į Bažnyčios bei visuomenės, kuriame gyvename, poreikius.

Tėvas Mario Pezzi, Presbiteris

KIKO:

Gerai, broliai, tikiuosi, kad Viešpats man duos žodį jums. Esu pusgyvis. Ai! Esame 2020 metuose, kurie jau baigiasi. Aš jus jau sveikinu ir linkiu Linksmų Naujųjų 2021 metų. Jeigu dar gyvensime, pasimatysime vėliau. Dievas panoro mus išrinkti duodamas savo Dvasią.

Žiūrėkite, Šventoji Dvasia trokšta, kad susirinktume, kad apsišvištų tai, kas Ji yra – tarpusavio meilė.

Kad apsišvištų, reikia, kad mes susirinktume, kad matytume vienas kitą tam, kad Šventoji Dvasia vestų mus mylėti. Todėl Šventoji Dvasia yra bendrystės ir Bažnyčios kūrėja. Būti meilės Bažnyčia- tai yra Šventosios Dvasios darbas mumyse. Šventoji Dvasia apsidžiaugia, kai mes susirenkame, nes Ji gali apsišvišti mus mylėdama, yra mumyse ir duoda meilę vienas kitam.

Kristus mums pasakė: „Mylėkite, mylėkite vienas kitą kaip aš jus pamilau.“ Koks didis dalykas, broliai, kad mus suvienijo, mus pašaukė, davė bendruomenę, davė krikščioniško formavimosi kelią ir davė misiją ir joje esame, šitoje misijoje! Tiek daug žmonių mus mato ir tiek daug žmonių yra pašauktų amžinam ir nemirtingam gyvenimui ačiū mūsų atsakymui ir mūsų tikėjimui. Todėl yra nuostabu būti krikščioniu, nes krikščioniškuose žmonėse gyvena

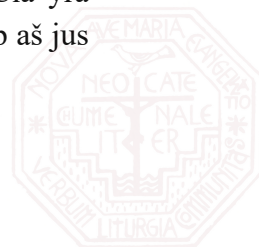

Viešpats ir amžinasis gyvenimas. „Ką tau duoda tikėjimas? Amžinąjį gyvenimą mumyse, nemirštamumą.“

Viešpats mus pakvietė, kad dalyvautume jo garbėje. Jis yra meilė, Jis yra didis, Jis yra Dievas, bet tai, kas Jis yra, jo būtis pasireiškia dalindamasis. Jis gėrisi galėdamas atiduoti save mums. Todėl Dievas yra nuostabus ir yra nuostabu susirinkti su broliais, kad Šventoji Dvasia, kurią turime mumyse, galėtų aiškiai pasisakyti. „Mylėkite vienas kitą“, – sako Kristus, nes davė mums savo Dvasią, kad mylėtumėme vienas kitą. Mūsų misija yra mylėti, susirinkti bendruomenėje. Duoda mums meilės misiją pasauliui – nešti pasauliui mumyse gyvenančią Dievo esatį, kuri veda mus į tarpusavio meilę ir atleidimą, link buvimo naujais žmonėmis, naujos eschatologijos, žmonėmis, kuriuos Dievas pašaukė ir kuriuose panoro apsigyventi. „Aš gyvenu, tačiau nebe aš, - sako Šventasis Paulius, - o gyvena manyje Kristus.“ Tai yra žodis mums visiems, kad galėtume sakyti kartu su Šventuoju Pauliumi: „Mano gyvenimas yra Kristus“, aš esu čia, nes Jis man sakė: „Kalbėk jiems, aš su tavimi, nebijok.“ Aš su tavimi, nieko nebijok. Esame žmonės, kuriems Jis leidžia dalyvauti jo pergalėje prieš mirtį, esame prikelti su Kristumi ir Jis gyvena mumyse su didele meile.

Dievas nori, kad ta meilė apsireikštų bendruomenėje, vienas kito meilėje, atleidime, paklusnume Viešpačiui, gyvenime Viešpatyje. Mano gyvenimas yra Kristus. Tegul mūsų gyvenimas, Jo švelnumas ir valia būna Kristus. Dievo valia apsireiškė Kristuje vesdamas jį į kryžių, į mirtį dėl mūsų ir prikeldamas iš mirties. Ir ta pergalė prieš mirtį buvo mums įteikta per Šventąją Dvasią. Tą Dvasią, kuri duoda mums mylėti, paklusti Dievui virš visko. Iš tikrųjų, tai kažkas nuostabaus. Gyventi Kristuje, dėl Kristaus. Tas gyvenimas Kristuje per Šventąją Dvasią apsireiškia krikščioniškoje bendruomenėje, Bažnyčioje, kuri veda mylėti vienas kitą, todėl sakydavo pagoniai: „Žiūrėkit kaip jie myli vienas kitą“. Tikrai mylime vienas kitą? Nesame padarę žalos kitam? Ar mes tikrai leidžiame, kad mumyse apsireikštų Šventoji Dvasia ir pamiltume vienas kitą? Mylėtume vienas kitą. Kaip? Būdami vienu kūnu. Todėl neiti į bendruomenę yra sunki nuodėmė. Kaip sakydavo Šventasis Paulius: „Tie, kurie palieka susirinkimą.“ Ne, mes formuojame krikščionišką bendruomenę! Ta bendruomenė yra liudijimas pasauliui, yra meilės liudijimas.

Gerai, broliai, drašos. Aš esu laimingas būdamas su jumis, nes būdami kartu apsireiškia Šventoji Dvasia, kuri veda mylėti. „Mylėkite vienas kitą“ yra Dvasios darbas. Kai esame drauge Šventoji Dvasia apsireiškia. „Žiūrėkite kaip myli vienas kitą“ yra didelė krikščioniškos Bažnyčios paslaptis. Dėl to turėti bendruomenę yra didžiulė dovana, nes gali apsireikšti Šventoji Dvasia, kurią esame gavę. Turime savyje Šventąją Dvasią, vedančią prie vienas kito meilės, per ją galime padėti ir būti paklusniais Tėvui duodančiam mums misiją – evangelizaciją, kuri kartais yra kančios misija, kai mus persekioja – kad pasiūlytumėme žmonėms, meilės misija visai Bažnyčiai, visiems žmonėms, ypatingai pabrėždami mumyse tai, kas yra Šventoji Dvasia – meilė. „Mylėkite vienas kitą“. Todėl yra labai svarbu, kad bendruomenėje būtų meilė, kad dėkotumėte Dievui už krikščionišką bendruomenę su kuria galite švęsti liturgijas, švęsti gyvą Kristų. „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, - sako Kristus, - ten ir aš esu“. Ten aš esu, tarp jų. Mūsų yra daugiau negu du ar trys. Čia yra Kristus! Kristus apsireiškia duodamas mums meilės Dvasią. „Mylėkite vienas kitą kaip aš jus pamilau“

Drąsos, yra nuostabu turėti krikščionišką bendruomenę, kurioje galime parodyti meilę, garbinti Dievą, Jam dėkoti, melstis už pasaulį, už nuodėmingus žmones, kad duotume Jam garbę sudabartinami Jo tikrumą – tikrąją meilę – per liturgiją, Eucharistiją. Jėzus paliko mums sakramentą, kuriame sudabartinama Kristaus prisikėlimo pergalė prieš mirtį. kažkas nuostabaus ir neįtikėtino. Todėl „congratulations“ (sveikinu!), mieli broliai, nes turite krikščionišką bendruomenę.

Mylėkite vienas kitą ir neliūdinkite Šventosios Dvasios. Kai nemylime, kažkoku būdu nekenčiame ar teisiame kitus, liūdiname Šventąją Dvasią. Neteiskite nevieno! Neteiskite! „Laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų“ – sako Dykumos tėvai. Neteiskite, laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų. Kai būsi su broliais, laikyk save paskutiniu ir galvok: „Jis geresnis už mane, neturiu teisės čia būti, aš turėčiau būti kitur“. Tokie yra krikščionys. Kokia didelė malonė yra būti krikščioniu, tai yra, apsivilkę Kristumi! Reiškia, kad krikščionys nešioja nuolat savo kūne Jėzaus merdėjimą, kad apsireikštų juose Kristaus prisikėlimas. Ir aš nešioju savo kūne Kristaus merdėjimą, kad matytųsi, kad Kristus gyvas manyje. Tokie yra krikščionys, todėl visada nešiojame Jėzaus merdėjimą, kuris apsireiškia, kai su džiaugsmu priimame prieštaravimus, įžeidimus, nesusipratimus, pinigų ar kažko kito trūkumą, kai esame laimingi kentėdami dėl Kristaus. Yra labai svarbu kentėti dėl Kristaus. Mūsų gyvenimas yra užrašomas danguje.

Kai pateksime į Dangų, atsivers knygos. Bus matyti, kaip Viešpats tave išrinko, davė tau bendruomenę, davė katechistus, ir nežinau, kiek beliko tau gyventi, kiek mums visiems liko gyventi, prieš išeinant su Juo. „Mirti yra kur kas geriau“, - sako Šventasis Paulius. „Nes numirti yra būti su Kristumi, yra kur kas geriau“, būti su Kristumi. „Nežinau, ar labiau trokštu numirti, sako Šventasis Paulius, tai yra kur kas geriau“, ar būti dar čia, nes jums manęs reikia, nes matau, kad bendruomenei reikia mano buvimo, mano pagalbos.

Viešpats norėtų, kad mes visi būtume dėkingi, turėtume savyje dėkingumą už tai, kad esame Dievo išrinktieji ir už tai, kad Dievas nori apsigyventi mummyse per Šventąją Dvasią. Per Dvasią vedančią mus į bendruomenę, į atleidimą vienas kitam, užimti paskutinę vietą namuose, šeimoje, į paskutinę vietą. Būti visada patenkinti užimdami paskutinę vietą, tarnaudami, nesakau, kad turi plauti indus, bet kažkas panašaus, tai yra, užimk paskutinę vietą, nes esi krikščionis, esi krikščionis, broli. „Krikščionis“ yra didis žodis, apsisiautęs Viešpačiu, patenkintas užimant paskutinę vietą, visur. „Laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų“, jeigu Šventoji Dvasia apšviečia, kas tu esi. „Laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų“ ir taip elgdamasis bendrauk su savo broliais ir seserimis, laikydamas save paskutiniu ir blogiausiu, nevertu būti čia, ir vis tiek gyveni bendruomenėje be galo dėkingas Dievui už tai, kad davė brolius ir seseris, kurie yra visi geresni už tave, už tai, kad davė Kelią, už tai, kad davė katechistus. Už tai, kad esame čia, broliai, tai yra nuostabu. „Kur du ar trys yra susirinkę mano vardu, ten esu aš jų tarpe.“ Jis yra čia tarp mūsų.

Krikščionybė yra nuostabi. Tegul Dievas duoda mums supratimą, meilės žavesį, kurį Dievas turi mums. Jis mus apvilko savo begaline meile, tai kažkas didžiulio. Todėl, Dievas norėtų, kad visi būtume nuolankūs ir geri, nuolankūs ir šventi, laikydami kitą, sako Šventasis Paulius, didesniu už save. Visi yra geresni už tave, nes tu esi paskutinysis ir blogiausias. Tai-Dievo žodis. Aš nieko neišgalvojau. Čia, laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų, ir

matysi kaip keičiasi visa situacija, tavo santykiai su kitais bus kitokie, nes esi paskutinysis, ne pirmasis, o paskutinysis.

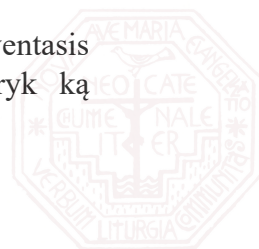
Aš kalbu ir galiu turėti viduje, Šventosios Dvasios dėka, supratimą, jog esu čia paskutinysis ir blogiausias iš visų. Tai yra šviesa, kurią man duoda Šventoji Dvasia ir kuri leidžia atrasti savo vietą, iš tikrųjų, laikydamas kitus viršesniais už save. Ar laikai savo bendruomenės brolius ir seseris viršesniais už save? Tu laikyk save paskutiniu ir blogiausiu. Tai yra būdas išgyventi šį Kelią, tai yra mūsų būdas išgyventi šį Kelią. Žinoma, galbūt tau yra neįmanoma tai išgyventi, nes visa savo gyvenimą buvai išpuikęs. Ką? Kaip? Laikyti save paskutiniu ir blogiausiu iš visų? Kas tai? Tikiuosi, kad Viešpats nepažemins tavęs parodydamas tau tavo nuodėmes arba kas tu esi. Ne, nereikia. Jau pilnai pažįsti save, kad esi nusidėjėlis ir kad nesi vertas būti čia. Nesi vertas. Yra didžiulė malonė, kad tau Dievas davė bendruomenę, kad davė Kelia, kad davė katechistus, kažkas fantastiško.

Mylimi broliai ir seserys, turime mylėti vienas kitą, mylėti Bažnyčią, mylėti vyskupą, mylėti kleboną, mylėti savo bendruomenę, savo parapiją ir būti laimingi už tai, kad galime išgyventi tikėjimą bendruomenėje. Būdami paklusnūs bendruomenėje, žodžio paruošimui, tam, ką darote šiuo momentu, ką Dievas nori, kad darytumėte kaip krikščioniška bendruomenė. „Koks didis dalykas, kad Dievas mus išrinko ir padarė iš mūsų bendruomenę! Kur toje bendruomenėje susidabartina Šventoji Dvasia, pati Dievo Dvasia, ji trokšta būti mums ir apsireikšti mums mylint vieni kitus. Šventoji Dvasia ateina pas mus ir veda mus į vienas kito meilę. „Mylėkite, mylėkite kaip aš jus pamilau.“ Drąsos, turėkite meilės vienas kitam.

Taigi, broliai, Viešpats neįkvepia man nieko daugiau. Tikiuosi, naudingai išnaudosite laiką, kuriame Viešpats ateina: priimkite jį! Taip pat ateina Kalėdų, Naujųjų metų laikas, laikas gyventi šeimoje ir bendruomenėje. Ir būti laimingiems už misiją, kuria Jums patiki Viešpats. Galbūt Viešpats pašaukia bendruomenę ir siunčia ją į misiją, tikėkimės, kad siųs į misiją, galbūt jus neverti esate būti misionieriais ir niekada jūsų nesiųs, kitus taip, bet tavęs ne. Kad būtum misionierius, atstovaujantis Kristų, reikia, kad Viešpats apsigyventų tavyje nauju būdu, nuolankume, kurio jūs neturite. O šventasis Kristaus nuolankume! Kas galėtų tave atrasti? Sakydavo bažnyčios tėvai: „O šventasis Kristaus nuolankume! Kas gi galėtų tave atrasti?“ Be nuolankumo nėra nieko, o tu nelabai nuolankus, beveik nė kiek. O šventasis Kristaus nuolankume! Kas gi galėtų tave atrasti? Gyvenkite nuolankiai, tarnaudami vieni kitiems. Jei esi susituokęs, būk tavo šeimos tarnystėje, tu, užimk paskutinę vietą. Kur tik bebūtum, užimk paskutinę vietą.

Laikyk save paskutiniu ir blogiausiu iš visų, tai yra Bažnyčios tėvų žodis, žodžiai, kurie verti milijono. Laikyk save paskutiniu ar paskutiniu ir blogiausiu iš visų! Laikyk save nevertu būti čia, beje, Dievas tave pašaukė, tave išrinko, atleido tau nuodėmes, apvilko savo meile, savo gailestingumu, savo atleidimu, ir tai turi nuvesti tave gyventi dėkingume Kristui ir meile Kristui. „Jei kas nemyli Viešpaties, tebūnie prakeiktas!“, sakė Šventasis Paulius, „tebūnie prakeiktas“. Mylėti Kristų. Todėl šie susitikimai turi nuvesti mus į didesnę meilę Kristui. „Mylėkite jį“ Mylėti Kristų, krikščionių meilė Kristui, kodėl? Nes Kristus numirė ant kryžiaus dėl tavęs, atvėrė dangų tau, o kai numirsi, atsivers tau dangaus vartai. Mūsų fizinės mirties diena yra laiminga diena, šventiška diena, nes įžengiame į dangų, kur mūsų laukia Šventoji Mergelė Marija, Viešpats Jėzus ir šventieji, visi šventieji.

Mūsų gyvenimas yra ypatingas: gyvename Kristuje ir su Kristumi, sako Šventasis Paulius: „mano gyvenimas yra Kristus“. Mylėti Kristų. „Mylėk Kristų ir daryk ką

nori.“ „Mylėti Kristų yra vienintelė tiesa, sakė Dykumos tėvai, visą kitą yra tuštybė.” Mylėk Kristų. O kaip apsireiškia meilė Kristui? Ką gi, ką man daryti? Galbūt čia nėra nė vieno, kuris mylėtų Kristų, ir be reikalo gaištame laiką. Ne, tai nėra tiesa! Jūs esate čia dėl jo gailėstingumo ir gerumo, ir jis daro su jumis didžiulę misiją, kurią pamatysite, kai pateksite į dangų. Jūs turite savus vaikus, savus katuchumenus, savo parapiją, turite savo bendruomenę, turite daug dalyku, kuriuos Dievas jums davė, daug jo meilės malonių, o jis prašo mūsų, kad būtume nuolankūs ir šventi ir laikytume save paskutiniaisiais ir blogiausiai iš visų.

Savęs laikymas blogiausiai iš visų turi gilią prasmę: „Laikyk save paskutiniu ir blogiausiai iš visų” Jei tai yra tiesa, tavo santykis su kitais yra skirtingas, neturėsi jokio įžūlumo, būsi nuolankus, dėkingas broliams, kurie pakenčia tave bendruomenėje, kurios nesi vertas. Laikyk save blogiausiai ir paskutiniu iš visų ir Viešpats tave palaimins. Gyventi pasaulyje būnant paskutinysis - tai yra būti krikščioniui. Tai gyventi pasaulyje būnant paskutiniu arba laikant save blogiausiai iš visų, dėkodamas bendruomenės broliams, kurie tau atleidžia, kurie yra su tavimi. Mylėti vienas kita iš nuolankumo yra esminis dalykas, kitaip nėra tikros krikščioniškos meilės, jeigu nemylime vienas kito taip. Todėl, drąsos, broliai, Viešpats mus be galo myli, o aš tikiuosi, kad jus melsitės už mane. Linksmų šventų Kalėdų, džiaugsmingų Naujųjų metų ir būkite nuolankūs. Nuolankūs, laikydami save paskutiniaisiais ir blogiausiai iš visų.

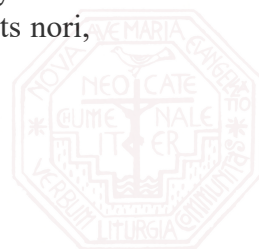
Viešpats dėl jūsų išrinko mane, o dabar išrenka jus kitiems. Drąsos, broliai, Viešpats mus veda į meilę vienas kitam, o kad galėtume mylėti, jis siunčia Šventąją Dvasią, be jos mes nemylime vienas kito. Tai yra Šventoji Dvasia, kuri veda mus į tarpusavio meilę. „Mylėkite, kaip aš jus pamilau”. Aš duodu jums savo Dvasia. Lygiai taip pat, kaip šita Dvasia nuvedė mane į kryžių dėl jūsų, lygiai taip pat ši Dvasia nuves jus į kryžių dėl kito. Todėl, drąsos, imkite Šventąją Dvasią, per kurią tampame šventais bei Dievo vaikais, kuri ir veda jus į tarpusavio meilę.

Turime paslaptį, kuri yra meile. Ir tai apsireiškia krikščioniškoje bendruomenėje. Tiek daug krikščionių neturi jokios bendruomenės, o jų krikščioniška esybė yra liturgija, sakramentai, viską išgyvena asmeniškai, individualiai, bet jums davė bendruomenę, todėl labai svarbu, kad toje bendruomenėje mylėtumėte ir atleistumėte vienas kitą. Santuokoje: kiek kartu turiu atleisti savo žmonai? Visus, atsakė kunigas. Ką? Visus? Taip, visus. Žmona klausia: o kiek aš kartu turiu atleisti savo vyrui? Visus. Be šito nėra krikščioniškos santuokos. Prašykite atleidimo vieni kitų kiekvieną dieną. Neteiskite! Laikyk save paskutiniu ir blogiausiai iš visų! Klausyk manęs! Viena dieną tavęs bus prašoma ataskaita už šį žodį, nes tu jį išgirdai, bet neišpildei. Klausyk manęs! Laikyk save paskutiniu ir blogiausiai iš visų!

Ir laimėk savo požiūriu tarp brolių, atsiprašyk jų už buvimą bendruomenėje, kurios nesi vertas, padėkok už tai, kad tave priglaudžia bei prima, tave, kuris esi žudikas, niekšas, išdavikas ir apgavikas. Taip, giliai visi tokie esame, o jeigu tai dar nepasireiškė tai dėl to, kad Dievas nepakėlė rankos nuo mūsų galvos, tačiau tikrovė yra ta, kad mes visi esame nusidėjėliai.

Drąsos, broliai, aš jūsų prašau, kad melstumėtės už mane, už šią poniją ir šį kunigą, ir kad melstumėtės vieni už kitus.

Romoje aš išpranašavau Šventosios Dvasios ir malonių kupinus metus Bažnyčiai ir jums. Na, o dabar sakau jums, jeigu iš tikrųjų esu pranašas, tai pranašauju, jog Viešpats nori,

kad 2021 būtų gausių malonių, gerumo metai. Garbingi metai Viešpačiui, tavo šeimai, tavo bendruomenei ir Keliui, todėl turite pilnai atsiduoti Šventosios Dvasios veikimui.

